

РЕШЕНИЕ

№ 249

гр. София, 22.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО I ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Петя Г. Крънчева Тропчева

Членове: Николай Николов
Мирослав Стоянов

при участието на секретаря Ваня Хр. Гаджева
в присъствието на прокурора Николай Иванов Гугушев (СГП-София)
като разгледа докладваното от Николай Николов Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20211100602634 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.313 и сл. от НПК.

С присъда от 08.04.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94 състав по НОХД № 16919 /2020 г., подс. Г. М. Л. е бил признат за виновен за извършено престъпление по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК, като при условията на чл. 373, ал. 2 от НПК вр. с чл. 58а, ал. 1 НК му е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от 8 /осем/ месеца и „глоба“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева. На основание чл. 66, ла. 1 от НК е отложено изтърпяването на наказанието "Лишаване от свобода" за изпитателен срок от 3 /три/ години. Съобразно разпоредбата на чл.189, ал.3 от НПК и с оглед изхода на наказателното производство, Г. М. Л. е бил осъден да заплати направените по делото разноски.

Постъпила е въззивна жалба от адв. Е.Б., упълномощен защитник на подс. Л., срещу постановената присъда. Във въззивната жалба се твърди, че първоинстанционният съдебен акт е незаконосъобразен, неправилен и необоснован. Излагат се доводи, че присъдата е постановена при нарушение на материалния закон, като в тази връзка адв. Б. твърди, че не е обсъдена възможността за приложение на разпоредбите на чл. 9, ал. 2 от НК, както и на чл. 354а, ал. 5 от НК. Релевират се съображения и касателно наложеното на подзащитния му наказание, което, според защитника се явява прекомерно завишено. В заключение се иска от СГС да отмени първоинстанционният съдебен акт и постанови нова присъда, прилагайки разпоредбата на чл. 9, ал. 2 или тази на чл. 354а, ал. 5 от НК. Алтернативно адв. Б. моли, на основание чл. 55 от НК, наказанието на подзащитния му да бъде намалено.

С подадените въззивни жалби не се правят искания за събиране на доказателства от въззивния съд.

В закрито разпоредително заседание, проведено на 06.07.2021 г., въззивният съд, по реда на чл. 327 от НПК, след като се запозна с въззивните жалби и с материалите по делото, прецени, че за правилното изясняване на обстоятелствата по делото не се налага събиране на нови доказателства за обезпечаване на правомощието на въззивната инстанция по чл. 313 и чл. 314 от НПК и правилното решаване на делото.

В съдебно заседание защитникът на подсъдимия Г.Л. - адвокат Б. поддържа подадената от него въззивна жалба. Акцентираща върху стойността на изетото високорисково наркотично вещество, както и върху количеството. Защитникът излага доводи и във връзка с процесуалното поведение на подс. Л.. В подкрепа на доводите си адв. Б. сочи и относима съдебна практика. В заключение пледира за оправдателна присъда. В условията на алтернативност моли съда повдигнатото спрямо подзащитния му обвинение да бъде преквалифицирано по друг състав, предвиден в НК.

В открито съдебно заседание, представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата срещу постановената първоинстанционна присъда следва да бъде оставена без уважение. Изтъква, че в хода на досъдебната фаза на текущия наказателен процес са събрани доказателства, доказващи обвинителната теза. Намира също, че както в хода на досъдебното, така и в хода на съдебното производство пред първа инстанция не се допуснати съществени процесуални нарушения, довели до засягане правата на подсъдимия. В заключение моли присъдата да бъде потвърдена като правилна.

В своя лична защита, както и в последната си дума подс. Л. изразява съжаление за случилото се. Излага доводи, че при един влязъл в сила осъдителен съдебен акт, по всяка вероятност ще настъпят негативни последици във връзка с кариерното му развитие.

Съдът, като прецени изложените в жалбата доводи и след като провери изцяло правилността на обжалвания съдебен акт в съответствие с изискванията на чл. 314 от НПК, намира за установено следното:

За да постанови присъдата си СРС е разгледал делото по реда на диференцираната процедура, предвидена в разпоредбата на чл. 371, т. 2 НПК. Подсъдимият Л. е пожелал да признае изцяло фактите по обвинителния акт, като се е съгласил да не се събират доказателства по тях и респективно се ползва от привилегията на чл. 58а НК. Първоинстанционният съд, съобразявайки събраните на досъдебното производство доказателства, е преценил, че направеното самопризнание се подкрепя от тях и е обявил, че ще го ползва съгласно чл. 372, ал. 4 НПК. Въззивният състав се присъединява към това становище и също намира, че по делото са събрани достатъчно доказателства в подкрепа на направеното самопризнание. Действията на контролирания съд са били изцяло съгласувани с изискванията на процесуалния закон по смисъла на чл. 371, т. 2 и сл. НПК.

Правилно, и в съответствие с процесуалните правила на чл. 373, ал. 3 НПК съдът е приел за установени обстоятелствата изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като се е позовал на самопризнанието и на доказателствата, събрани в хода на досъдебното производство, които го подкрепят, възприемайки следната фактическа обстановка:

Подсъдимият Г. М. Л. е роден на *****, в гр. Кюстендил, българин, български гражданин, неосъждан, неженен, с висше образование, безработен, живущ в гр. София, кв. „Княжево“, ул. „Княжевска“ *****, ЕГН *****.

На 02.11.2019г., около 21.50 ч., подсъдимият Г.Л. се намирал в гр. София, в близост до кръстовището на ул. „Иван Сусанин“ и ул. „Боянски възход“. В този момент на същото място се намирали и полицейските служители при 06 РУ-СДВР – свидетелите Б.К.Г. и Т.Г.Т., които изпълнявали служебните си задължения в наряд като АП 171- 172. Докато се движели по маршрута, полицейските служители забелязали и спрели за проверка подсъдимия Л.. На полицейските служители направило впечатление, че подсъдимият Л. бил видимо притеснен. Докато свидетелите Г. и Т. се легитимирали и започвали проверката, подсъдимият Л. се навел и изхвърлил нещо на тревната площ пред № 67 на ул. „Боянски възход“, където бил паркиран лек автомобил марка "Мерцедес". Свидетелят Т. Т. се насочил към мястото, където подсъдимият Л. изхвърлил неустановения предмет и до предна дясна гума на лекия автомобил полицейският служител установил три броя прозрачни полиетиленови пликчета, съдържащи бяло прахообразно вещество. През цялото време, докато траела проверката, подсъдимият Л. се държал нервно и бил притеснен. В един момент, докато продължавала проверката, подсъдимият Л. отишъл зад патрулния автомобил. Веднага към него се насочил свидетелят Б. Г., който установил на земята, непосредствено до подсъдимия Л., четвърто прозрачно полиетиленово пликче, съдържащо зелена тревиста маса. Служителите докладвали на ОДЧ и на място пристигнал екип за извършване на процесуално-следствени действия. На място бил извършен оглед на местопроизшествие, като полиетиленовите пликчета били иззети, след което подсъдимият Л. бил отведен в полицейското управление.

В хода на досъдебното производство била назначена ФХЕ, според заключението която държаните от подсъдимия Л. обекти, са високорискови наркотични вещества съответно кокаин и марихуана, с общо нето тегло на наркотичните вещества – 1.49 гр. на обща стойност 216.52 лева, разпределени в обекти, както следва: обект № 1 - зелената тревиста маса, съхранена в полиетиленово пликче, представлявала коноп с нетно тегло 0,52 грама /петдесет и два милиграма/ с процентно съдържание на активен компонент тетраhydroканабинол - 15%, на обща стойност – 3.12 лв. /три лева и дванадесет стотинки/, а бялото прахообразно вещество, установено в три броя прозрачни полиетиленови пликчета, представлявало кокаин, разпределен, както следва: обект № 2.1 - кокаин с нетно тегло 0.33 грама /тридесет и три милиграма/, с процентно съдържание на активен компонент кокаин 75%, на стойност 72.60 лева /седемдесет и два лева и шестдесет стотинки/, обект № 2.2 - кокаин с тегло 0.34 грама /тридесет и четири милиграма/, с процентно съдържание на активен компонент кокаин - 75% на стойност 74.80 лв. /седемдесет и четири лева и осемдесет стотинки/ и обект № 2.3 - кокаин с тегло 0.30 грама /тридесет милиграма/, с процентно съдържание на активен компонент кокаин - 75 %, на стойност 66.00 лв. /шестдесет и шест лева/.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на

събраните по делото доказателства: депозираното по реда на чл. 371, т. 2 от НПК самопризнание на подс. Л.; показанията на разпитаните свидетели: К.П. /л.69 от ДП/, М.С. /л. 71 ДП/, Б. Г. /л. 76 от ДП/, Трайко Т. /л. 77 от ДП/; писмените доказателствени средства: протокол за оглед на местопроизшествие /л/ 32 от ДП/, протокол за обиск и изземване /л. 34 и л. 36/ от ДП, справка за съдимост, протокол от изготвена комплексна съдебно психиатрична психологична експертиза, протокол от изготвена физико-химична експертиза.

Настоящият съдебен състав счита, че гореизброените доказателства и доказателствени средства, обсъдени в своята съвкупност и поотделно, категорично и безпротиворечиво установяват описаната фактическа обстановка в нейната пълнота, поради което изцяло основа на тях своите фактически изводи.

Правилно районният съд е преценил доказателствената съвкупност като еднопосочна, последователна и подкрепяща самопризнанието. В доказателствата не се установяват противоречия, повдигащи спорни въпроси и подлежащи на самостоятелно обсъждане.

На първо място, релевантно е становището на контролирания съд във връзка с показанията на свидетелите Т. и Г.. Цитираните гласни доказателствени средства дават пълна, логична и последователна информация във връзка с процесното деяние, кореспондирайки си напълно с направеното от подс. Л. самопризнание. Свидетелите Т. и Г. са полицейски служители, осъществили проверка спрямо подс. Л.. Свидетелите излагат данни във връзка с извършената проверка, както и с поведението на подсъдимия към момента на установяване на високорисковите наркотични вещества. Допълнителен аргумент, подкрепящ становището както на първата инстанция, така и на настоящия съдебен състав във връзка с достоверността на цетираните свидетелски показания е и факта, че същите изцяло си кореспондират и с протокола за оглед на местопроизшествие. Въз основа на показанията на тези свидетели, първостепенният съд обосновано е приел, че от същите по несъмнен начин се установява факта на държане от страна на подс. Л. на инкриминираните наркотични вещества.

Правилно първият съд се е доверил и на заключението на изготвената в хода на досъдебното производство КСППЕ и ФХЕ, отчитайки, че същите се явяват обосновани, изготвени от лица, притежаващи специални знания в съответната наука.

Всички доказателства, събрани на досъдебното производство след надлежно и законосъобразно проведени процесуално-следствени действия, подкрепят направеното от подсъдимия пред първата инстанция самопризнание, поради което фактическата обстановка, описана в обстоятелствената част на обвинителния акт и възприета от първата инстанция, е доказана по несъмнен начин в съответствие с изискванията на чл. 303 НПК.

При така установената фактическа обстановка, първата инстанция напълно обосновано е приела, че от обективна и субективна страна подсъдимият Г. М. Л. е осъществил състава на престъплението по чл. 354а, ал.3, т. 1 от НК.

Въззивният съд в пълна степен споделя както фактическите констатации, направени от Софийски районен съд, така и неговите правни изводи.

От обективна страна засегнатите обществени отношения са тези свързани със засягане на общественото здраве. Също от обективна страна, безспорно се установява, че подсъдимият Л. на инкриминираните дата и място е държал, без да има надлежно разрешително, високорискови наркотични вещества - 1.49 гр. на обща стойност 216.52 лева, разпределени в обекти, както следва: обект № 1 - зелената тревиста маса, съхранена в

полиетиленово пликче, представлявала коноп с нетно тегло 0,52 грама /петдесет и два милиграма/ с процентно съдържание на активен компонент тетраhydroканабинол - 15%, на обща стойност – 3.12 лв. /три лева и дванадесет стотинки/, а бялото прахообразно вещество, установено в три броя прозрачни полиетиленови пликчета, представлявало кокаин, разпределен, както следва: обект № 2.1 - кокаин с нетно тегло 0.33 грама /тридесет и три милиграма/, с процентно съдържание на активен компонент кокаин 75%, на стойност 72.60 лева /седемдесет и два лева и шестдесет стотинки/, обект № 2.2 - кокаин с тегло 0.34 грама /тридесет и четири милиграма/, с процентно съдържание на активен компонент кокаин - 75% на стойност 74.80 лв. /седемдесет и четири лева и осемдесет стотинки/ и обект № 2.3 - кокаин с тегло 0.30 грама /тридесет милиграма/, с процентно съдържание на активен компонент кокаин - 75 %, на стойност 66.00 лв. /шестдесет и шест лева/, т.е. упражнявал е фактическа власт по отношение на тези вещества, което е продължило до намесата на органите на реда. С тези си действия подсъдимият е осъществил една от формите на изпълнителното деяние на конкретното престъпление - "държане, без надлежно разрешително". По делото безпротиворечиво е установен характера на наркотичните вещества - коноп /марихуана/ и кокаин. Конопът и кокаинът са вещества, поставено под вътрешен и международен контрол /забрана/, съгласно Списък 1 на Конвенцията на ООН за наркотичните вещества, ратифицирана от Република България и ЗКНВП, където са включени в Списък 1 към чл. 3, т. 1 от Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични, приета на основание чл. 3, ал. 2 и ал. 3 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите.

Доколкото по делото не се установи подс. Л. да е придобил или държал високорисковото наркотичните вещества – кокаин и коноп /марихуана/, въз основа на лицензия за придобиване, преработване, съхраняване и употреба на същата, издадена при реда и условията на чл. 32 и чл. 35 от ЗКНВП от органите по чл. 16 и чл. 18 от същия закон, то следва да се приеме, че посочените действия са осъществили незаконно, в нарушение на установения за това ред и без надлежно разрешение за същото.

Във въззивната жалба, депозирана от адв. Б., се изразява несъгласие с отказа на първостепенният съд да уважи направеното пред него възражение за прилагане разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от НК, което възраженията за настоящата инстанция се явява неоснователни. Софийски районен съд е изложил подробни аргументи досежно това искане на защитата на подсъдимия, които настоящият съдебен състав изцяло споделя. В тази връзка и единствено за пълнота, съдът намира за уместно да отбележи, че малозначителността по смисъла на чл. 9, ал. 2 от НК е не само стойностен, но и комплексен изразител на обществената опасност на деянието, респективно на нейната липса или на явната й незначителност. Този характер на малозначителността не позволява тя да бъде откъсвана от спецификата на съответния престъпния състав. Тя обаче трябва да бъде оценявана не самостоятелно, а с оглед предмета на престъплението и неговата стойност, особеността на дееца, мотивите за извършване на деянието и др. В контекста на изложеното, не може да се приеме, че извършеното от подс. Г.Л. деяние не е общественоопасно поради своята малозначителност, макар формално да осъществява състава на престъпление. Това е така, доколкото въпреки сравнително ниската стойност и количество на откритото наркотично вещество, личността на подсъдимия, както и обстоятелствата при които е извършено престъплението налагат извода, че деянието на подсъдимия е общественоопасно, т.е. то засяга в необходимата от закона степен обществените отношения, за чието нормално функциониране се грижи разпоредбата на чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК.

От обективна страна, настоящият съдебен състав счита, че не е налице и състава на престъплението по чл. 354а, ал. 5, вр., ал. 3, т. 1 НК обективен признак - "извършеното деяние представлява маловажен случай", каквито възражения се релевират от страна на защитата на подс. Л. – адв. Б.. В конкретния случай, контролираният съд правилно и законосъобразно е приел, че се касае за осъществено деяние, квалифицирано като

престъпление по чл. 354а, ал. 3 от НК, а не като такова по чл. 354а, ал. 5, във вр., ал. 3 от НК, т.е. като маловажен случай. Настоящият съдебен състав счита, че за да се определи едно деяние като маловажен случай, следва да се изхожда от основата на фактическите данни по делото, отнасящи се до начина на извършване на деянието, вида и стойността на предмета му, вредните последици, данните за личността на дееца и всички други обстоятелства, които имат значение за степента на обществена опасност и моралната укоримост на извършеното. Видно от изложеното от фактическа страна, се касае за държане на два вида наркотични вещества. Количеството /1.49 гр. на обща стойност 216.52 лева/, както и факта, че се касае за няколко обекта, също не може да се приеме като такова, което да води до категоризиране на случая като маловажен, за да бъде приложена разпоредбата на чл. 354а, ал. 5 от НК. Липсата на минали осъждания, изразеното съжаление и добрите характеристични данни на подсъдимия, са послужили на съда да определи размера на наложеното наказание в предвидения от закона минимум, а именно една година "лишаване от свобода" и „глоба“ в размер на 2000 лева. След като е определил размера на наказанието "лишаване от свобода", СРС правилно и законосъобразно, на осн. чл. 58а, ал. 1, във вр. чл. 54 от НК е намалил същият с една трета и е осъдил подсъдимия на "Лишаване"от свобода" за срок от осем месеца.

Тук е и мястото да се посочи изрично, че настоящият съдебен състав не би могъл да се съгласи с твърдението на защитата, че съдебната практика на ВКС отрича възприетото както от СРС, така и от СГС, становище. Цитираните от адв. Б. решения на Върховния касационен съд действително касаят за случаи на държане на високорискови наркотични вещества, при които деянието се явява маловажно (квалифицирано по чл. 354а, ал. 5, вр. ал. 3, т. 1 от НК) или малозначително (съобразно разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от НК). За съда настоящата хипотеза напълно се различава от развилите се казуси по цитираните от защитника решения. Цитираните от адв. Б. Решение № 44 от 23.04.2018 г. по н. д. № 72/2018 Г., Н. К., III н.о. на ВКС, Решение № 346 ОТ 15.08.2013 г. по н. д. № 1076/2013 Г., III н. о. на ВКС и Решение № 78 от 09.06.2017 Г. по н. д. № 134/2017 Г., II н. о. на ВКС засягат действително случаи на държане на високорисковонаркотично вещество, но и в трите казуса деецът е държал ниско количество от един вид наркотично вещество. В настоящия казус подс. Л. е държал както марихуана, така и кокаин на обща стойност 216,52 лева, което деяние съдът не би могъл да приеме нито като маловажно, нито като малозначително. Нещо повече, аргументи в тази връзка, настоящият съдебен състав намира именно и в цитираното по-горе Решение №346 от 15.08.2013 г., в което ВКС изяснява следното: *„извода за маловажност на деянието ... се налага..... най-вече от вида, количеството и стойността на предмета на престъплението, но още от незначителността на вредните последици от деянието“*. В пледоарията си адв. Б. акцентира също и върху Решение № 34 от 08.04.2015 Г. по н. д. № 1914/2014 Г., III н. о. на ВКС и Решение № 79 от 03.06.2021 г. по н. д. № 131/2021 Г., II н.о. на ВКС. Действително цитираните съдебни актове на Върховната инстанция се отнасят до държане на два вида високорискови наркотични вещества, но за настоящият съдебен състав и двата цитирани казуса не се явяват сходни на настоящия. В Решение № 34 от 2015 г., ВКС изразява следното становище: *„Количеството и стойността на предмета на деянието несъмнено е съществен белег при преценката на маловажността на случая, но въззивният съд очевидно е надценил значението на този белег, пренебрегвайки останалите факти по делото, свързани както с деянието, така и с личността на дееца“* (касае се за лице, извършило деянието на възраст близка около навършване на пълнолетието си). Допълнителен аргумент в подкрепа на становището както на първата инстанция, така и на второто действително се явява и трайната съдебна практика, но такава, постановена по наказателни производства, водили се при сходни хипотези на количество, вид и стойност на предмета на престъплението, а също и при сходна обществена опасност както на дееца, така и на деянието. В този смисъл и единствено за пълнота съдът ще акцентира върху съдебни актове на върховната инстанция: Решение № 59 ОТ 17.07.2019 Г. по н. д. № 181/2019 Г., III

н. о. на ВКС, с което Върховният съд отхвърля доводите на защитата за приложение на чл. 9, ал. 2 от НК, като подсъдимите по делото лица са признати за виновни и им е наложено наказание лишаване от свобода за държане на високорискови наркотични вещества, а именно коноп с нето тегло 0, 48 гр. за едното подсъдимото лице и 0, 87 гр. е държаното наркотично вещество от другото подсъдимото лице; С Решение № 241 от 11.06.2014 г. по н. д. № 679/2014 Г., III н. о. на ВКС върховната инстанция е отхвърлила възраженията, релевиращи от страна на защитата във връзка с прилагане на института - малозначителност на деянието и за установени по делото факти, които мотивират ВКС да квалифицира деянието като такова по чл. 354а, ал. 5 от НК, поради маловажност на случая, като следва да се подчертае, че конкретният казус се е отнасял до повдигнато обвинение за държане на високорисково вещество от един вид, на стойност в пъти по-ниска от стойността на процесните високорискови наркотични вещества.

Поради гореизложеното, СГС намира, че първоинстанционната присъда не страда от заявените във въззивната жалба пороци, касателно приложението на чл. 9, ал. 2 от НК или преквалификация на деянието като такова по чл. 354а, ал. 5, във вр. ал. 3 от НК.

От субективна страна, районният съд правилно е приел, че деянието е извършено от подсъдимия при форма на вината „пряк” умисъл. Подсъдимият е съзнавал, че упражнява фактическа власт върху наркотично вещество, от вид и със съдържание описани по-горе, и че същото действие извършва без надлежно разрешение за това. Г.Л. е съзнавал общественотоопасния характер на своето деяние, предвиждал е общественотоопасните му последици и е искал тяхното настъпване. Контролната инстанция извежда своите изводи въз основа на поведение на подсъдимия при проведената проверка от полицейски служители – свидетелите Т. и Г..

При индивидуализация на наказанието първоинстанционният съд правилно е обсъдил относимите обстоятелства за личността на подсъдимия и степента на обществената опасност на деянието му. Законосъобразно съдът е отчел всички смекчаващи и отегчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства. Подс. Л. действително е неосъждан, с добри характеристични данни, като същият изразява съжаление в съдебно заседание за осъществено от него деяние. От друга страна, обаче, съвсем акуратно първият съд е отчел и отегчаващите отговорността обстоятелства, а именно, че подсъдимият е държал два вида високорисково наркотични вещества, едно от които опаковано в три отделни обекта.

Съгласно разпоредбата на чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК наказанието, което се предвижда за това престъпление, е „лишаване от свобода“ за срок от една до шест години и „глоба“ от 2 000 до 10 000 лева. Първоинстанционният съд е определил за извършеното от подсъдимия престъпление наказание една година лишаване от свобода, което на основание чл. 58а, ал. 1 от НК е намалил на 8 /осем/ месеца "лишаване от свобода" и „глоба“ в размер на 2 000 лева, като е изложил подробни съображения в мотивите си за това. Настоящият съдебен състав намира така определеното наказание за справедливо, защото е определено след преценка на всички смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, като и на целите по чл.36 от НК, поради което и следва да се потвърди.

Присъдата на СРС следва да се потвърди и в частта, в която на основание чл. 354а, ал. 6 от НК са отнети в полза на държавата изветите по делото като вещественно доказателство наркотични вещества. Последните безспорно се явява предмет на престъплението и отнемането им императивно е предвидено в посочената разпоредба.

На основание чл. 189, ал. 3 от НПК първоинстанционният съд правилно е възложил сторените по делото разноси в тежест на подсъдимия.

По изложените съображения и на основание чл.338 във вр. с чл.334, т.6 от НПК, Софийски градски съд, Наказателно отделение, I въззивен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло присъда от 08.04.2021 г., постановена по НОХД № 16919/2020 г. по описа на СРС, 94 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____